
[2015-11-RE](#)

CAUSA 2015-11-RE

(Bergés, SL c/ Bellviure, SA)

Aute del Tribunal Constitucional de l'11-5-2015 relatiu al recurs d'empara 2015-11-RE

Número de registre 95-2015. Recurs d'empara

Aute de l'11 de maig del 2015

BOPA núm. 42, del 27 de maig del 2015

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 de febrer del 2015, per la representació processal de la societat Construccions Bergés, SL, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 27 de novembre del 2014 i contra l'aute del 5 de febrer del 2015, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10.1 de la Constitució, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que ordeni la retroacció de les actuacions al moment processal anterior en què va ser dictada la sentència esmentada per tal que se'n dicti una de nova;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 27 de març del 2015;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona;

Antecedents

Primer

La representació processal de la societat Construccions Bergés, SL va presentar una demanda civil contra la societat Bellviure, SA en reclamació de la quantitat de 1.452.259,11 € com a conseqüència de l'impagament de diverses certificacions d'obra.

La societat Bellviure, SA es va oposar a la demanda, aixecant diverses excepcions que no van prosperar i al·legant que no devia les sumes reclamades, ja que els treballs de construcció realitzats per la societat demandant presentarien defectes d'execució, retards injustificats i excessos de facturació i, per aquest motiu, formulava una demanda reconvençional en què sol·licitava que la demandant fos condemnada a pagar allò cobrat en excés, així com els perjudicis causats pels retards en l'acabament de l'obra.

Segon

El 5 de març del 2014, el Tribunal de Batlles, mitjançant sentència, va desestimar la demanda reconvençional, va estimar íntegrament la demanda de la societat Bergés, SL i va condemnar, per tant, la societat Bellviure, SA a pagar a la societat demandant la quantitat global sol·licitada.

Tercer

La societat Bellviure, SA va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 27 de novembre del 2014, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia dictava una sentència que decidia estimar en part aquest recurs, revocava en part la sentència de la primera instància i condemnava la part apel·lant a pagar la quantitat de 774.195,06 € a la societat Bergés, SL.

Quart

La representació processal de la societat Bergés, SL va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta darrera resolució per tal com considerava que s'havia vulnerat el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

El 5 de febrer del 2015, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el qual acordava no donar lloc a l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat.

Sisè

El 27 de febrer del 2015, la representació processal de la societat Construccions Bergés, SL, va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 27 de novembre del 2014 i contra l'aute del 5 de febrer del 2015, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10.1 de la Constitució, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

Abans de res, aquesta part precisa que l'objecte d'aquest litigi rau en l'avaluació real del preu de l'obra. Segons el parer de l'altra part, la societat recurrent hauria sobrefacturat el cost de l'obra i per

tal d'adverar aquest fet adduïa que l'avaluació efectuada pel perit judicial era inferior al preu facturat. La sentència de la primera instància va considerar tots els elements de la prova, va restar al preu de l'obra facturat les sumes corresponents a part del desmunt, als honoraris de l'arquitecte i als permisos d'obra, perquè aquestes partides van ser considerades a part pel perit i va concloure que el preu de l'obra no havia excedit el seu cost.

Sense que la part adversa ho al·legués, en apel·lació, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va apreciar que la societat recurrent havia desglossat les sumes que corresponien a la despesa que el perit no havia tingut en compte per calcular el cost de l'obra de manera extemporània i que, per tant, no podien ser tingudes en compte. Segons aquesta part, aquestes xifres ja havien estat presentades en les al·legacions i van ser adverades amb la prova ulterior, sense incórrer en cap extemporanietat.

Així mateix succeeix amb altres sumes igualment transcendents que integren la suma total reclamada, tanmateix, la Sala Civil no efectua una valoració diferent de la prova, sinó que nega que la prova hagi estat practicada. La part recurrent explica cada una d'aquestes xifres en litigi i reitera que han estat degudament provades. El seu rebuig per part de la Sala Civil sobta i és incongruent fins als límits de l'extravagància, perquè no respon als fets documentats i provats en les actuacions.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que ordeni la retroacció de les actuacions al moment processal anterior en què va ser dictada la sentència esmentada per tal que se'n dicti una de nova.

Setè

El 27 de març del 2015, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Segons el parer del Ministeri Fiscal la societat recurrent pretén una nova valoració de la prova practicada que sigui favorable a la seva tesi confiant d'aquesta manera convertir el recurs d'empara en una tercera instància judicial.

Estima que del conjunt de les diligències practicades al llarg del procediment, no es poden considerar en aquesta causa mancances en la seva tramitació que impliquin la vulneració de cap dels drets protegits a l'article 10 de la Constitució.

Fonaments jurídics

Primer

Aquest recurs d'empara denuncia formalment la vulneració del dret constitucional a obtenir dels tribunals una "*decisió fonamentada en Dret*", reconegut a l'article 10.1 de la Constitució. Però, en realitat, allò que s'impugna és la valoració de la prova efectuada pel Tribunal Superior de Justícia. Com reconeix la societat recurrent quan precisa que l'objecte d'aquest litigi rau en l'avaluació real del preu de l'obra.

Pel que fa a la seva admissibilitat a tràmit, ambdós aspectes han de ser valorats de manera separada per aquest Tribunal.

Segon

Sobre la vulneració de la garantia constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret, és clar que l'empara no pot ser admesa a tràmit tenint en ment la jurisprudència constant d'aquest Tribunal, recollida en l'aute d'avui mateix recaigut en la causa 2015-8-RE (BPA, SA c/ Villela Sala i Aleu Consegal) sobre un préstec amb garantia.

Segons aquesta jurisprudència, quan s'al·lega un vici constitucional contra una decisió judicial, per manca de fonamentació en Dret, el cànon d'enjudiciament de constitucionalitat és el següent: 1r. el Tribunal Constitucional no actua com una tercera instància, ni com un tribunal ordinari de cassació; 2n. no jutja si la resposta judicial donada és, segons el seu parer, la correcta; 3r. només du a terme un control extern per tal de comprovar si està motivada, si mostra raonabilitat lògica, partint de les seves premisses, o, per contra, apareix com absurda, arbitrària o, en casos excepcionals, si s'aparta de forma evident de la *communis opinio* dels juristes; i, 4t. per consegüent, no entra a jutjar si l'opinió respectable del recurrent és més conforme a la legalitat que el criteri seguit pels tribunals en l'exercici de la seva jurisdicció. Aquest seria un judici sobre l'aplicació de la llei ordinària, aliè a la jurisdicció constitucional (autes del 8 de setembre del 2006, recaigut en la causa 2006-8-RE, del 20 de desembre del 2007, recaigut en la causa 2007-28-RE, del 12 d'octubre del 2009, recaigut en la causa 2009-13,14 i 15-RE, del 7 d'abril del 2014, recaigut en la causa 2014-5-RE i del 20 d'abril del 2015, recaigut en la causa 2014-46-RE, entre molts d'altres).

Tenint en compte aquests criteris consolidats, aquest recurs d'empara basat en una manca de fonamentació en Dret no és admissible a tràmit.

Tercer

Queda per examinar el motiu al·legat relatiu a la prova. En concret si s'ha produït una vulneració de rellevància constitucional.

Aquí, novament, cal assenyalar que l'apreciació de la prova és matèria reservada als tribunals ordinaris. Així ho recorda l'aute del 17 de novembre del 2014, recaigut en la causa 2014-36-RE quan declara: "*el Tribunal Constitucional no pot entrar, en principi, en aquesta matèria de la prova. Només ho podria fer si es desprengués de manera patent un error indiscutible, clar i diàfan que dugués a conclusions absurdes o arbitràries. O quan s'haguessin denegat a la part uns mitjans de prova essencials. Però com assenyala –entre d'altres- l'aute d'aquest Tribunal del 7 de setembre del 2013, recaigut en la causa 2013-15-RE: "els recurrents obliden que el Tribunal Constitucional ve declarant de manera constant i invariable que, en principi, les decisions en matèria d'admissió, pràctica i valoració de proves estan reservades al coneixement de la jurisdicció ordinària (...). Passen per alt també la nostra doctrina assentada i consagrada segons la qual no correspon al Tribunal Constitucional actuar com una tercera instància ordinària o com un tribunal de cassació. Per entrar a conèixer de vicis, com aquells que s'han denunciat, cal que aquests passin la prova del cànon de constitucionalitat, reiterat tantes vegades per aquest Tribunal: el Tribunal Constitucional només entra a corregir als tribunals ordinaris competents únicament en aquells casos en què la decisió judicial resulti, a totes llums, il·lògica, absurda o arbitrària". Res d'això es desprèn d'aquest cas. I, per*

consegüent, aquest Tribunal no pot entrar a alterar els fets que la jurisdicció ordinària competent va considerar provats al llarg de les dues instàncies. Pel que fa a aquest punt el recurs és clarament inadmissible a tràmit."

Aquesta és també la conclusió d'inadmissibilitat a la qual s'arriba en aquesta causa en la mesura en què la societat recurrent en empara no ha aconseguit demostrar que la decisió de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia conté de manera patent un error *indiscutible, clar i diàfan* que l'hagi dut a conclusions absurdes o arbitràries.

Per tot allò que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2015-11-RE interposat per la representació processal de la societat Construccions Bergés, SL contra la sentència del 27 de novembre del 2014 i contra l'aute del 5 de febrer del 2015, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, l'11 de maig del 2015.

Laurence Burgorgue-Larsen
Presidenta

Isidre Molas Batllori
Vicepresident

Pierre Subra de Bieusses
Magistrat Magistrat

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

